

Міністерство освіти і науки України
Льотна академія Національного авіаційного університету

**Матеріали
XXXIX Всеукраїнської
науково-практичної конференції
молодих учених, курсантів
та студентів**

*«Авіація та космонавтика: стан, досягнення і
перспективи», яка присвячена
Всесвітньому Дню авіації і космонавтики*

Матеріали XXXVIII Міжнародної науково-практичної конференції «Авіація та космонавтика: стан, досягнення і перспективи», яка присвячена Всесвітньому Дню авіації і космонавтики 2019 року, Кропивницький. – Вид-во ЛА НАУ, 2019, – 808 с.

Організаційний комітет:

Голова:

Залевський А.В. – заступник начальника академії з навчальної, науково-методичної та виховної роботи.

Заступник голови:

Сидоров М.В. – помічник начальника академії з загальних питань та інноваційного розвитку, к.пед.н., с.н.с.;

Відповідальний секретар:

Козловська О.А. – ст. лаборант кафедри менеджменту, економіки, права та туризму.

Члени оргкомітету:

Бондарчук С.В. – доцент кафедри пошуку, рятування, авіаційної безпеки та спеціальної підготовки;

Ковальова О.С. – помічник начальника академії з громадських зв'язків;

Михайліченко І.В. – начальник відділу з організаційно-стройової, виховної та психологічної роботи;

Невиніцин А.М. – декан факультету обслуговування повітряного руху;

Неділько В.М. – директор НВІ «Аеронавігації»;

Письменна М.С. – декан факультету менеджменту;

Сорока М.Ю. – начальник навчального відділу;

Шульгін В.А. – декан факультету льотної експлуатації, к.т.н., доцент.

За достовірність та науковий зміст викладеного матеріалу відповідають автори.

Секція 17

Професійна педагогіка та соціально-гуманітарна підготовка авіаційних фахівців

Є.В. Піднебесна

Київський мрійник, що підкорив п'ятий океан: Ігор Сікорський (1889–1972) 597

І. Богданов

Авіація в українській радянській республіці 599

В. Стенникова

Проблематика городской идентичности в социологии 600

Д. Верещагін

Стимулювання україномовного спілкування у робочий час 602

Б.А. Гирик

Літаки марки «Кудашев», сконструйовані професором КПІ

Олександром Сергійовичем Кудашевим на початку ХХ століття 603

Є. Третьяк

Міграційні процеси в Україні 605

Атабай Дурдыев

Кропивницкий – город авиационный 606

О. Коренний

Європейські перспективи україномовного спілкування 607

В.О. Бутаков

Роль Київського Політехнічного Інституту у

поширенні ідей авіації та повітроплавання 608

О. Любич

Особливості формування політичної культури студентської молоді 610

П. Васина

Проблемы современной региональной политики Украины 611

Джавохир Сулаймонов

Важнейшие достижения в освоении космического пространства 612

Н.О. Черногор

Проблеми формування конфліктологічної культури менеджерів

міжнародних авіаційних перевезень в процесі фахового становлення 614

О.А. Данілова

Напрями вдосконалення сучасної підготовки

фахівців туристичної галузі в ЗВО України 616

О.О. Лаишул

Єлисаветград – авіаційний 618

Ю. Соколенко

Проблемы социологии общественного мнения 620

Секція 18

Професійна (авіаційна) англійська мова

О. Schukina

Resent Tendencies to Book Flights 623

N. Vakulenko

Developing Techniques to Check-in 625

A. Kovalevskiy, V. Kovalenko

Video Games: the Benefits 627

**Напрями вдосконалення сучасної підготовки
фахівців туристичної галузі в ЗВО України**
Науковий керівник: д.пед.н., доцент Т.С.Плачинда

Сучасний стан розвитку туристичної галузі актуалізує проблему формування готовності до професійної діяльності майбутніх фахівців з туризму. Високий рівень вимог до сучасного фахівця з рекреаційного туризму передбачає наявність відповідних здібностей і професійних якостей, що, в свою чергу, залежить від рівня професійної освіти.

У Проекті Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку туризму і курортів на 2016-2020 роки» одним із напрямів є: «удосконалення системи професійної підготовки фахівців сфери туризму, зокрема готельної, ресторанної, клубної, музейної, галерейної та інших видів діяльності, пов'язаних із туризмом, що забезпечуватиме підвищення рівня професійної підготовки фахівців сфери туризму та якості обслуговування споживачів туристичних послуг: підготовка освітніх програм з професійного навчання у сфері туризму з урахуванням потреб ринку праці; гармонізація кваліфікаційних вимог та стандартів вищої освіти у ЗВО, які забезпечують підготовку фахівців сфери туризму та стандартів професійної підготовки; розробка базових компетентностей фахівців та професійних стандартів для сфери туризму; затвердження кваліфікаційних вимог фахівців туристичного супроводу; впровадження народної дипломатії, як інструменту залучення населення до популяризації туризму в Україні». Затвердження цього проекту вимагає теоретичного осмислення тенденцій і перспектив розвитку туризму в Україні, розробки механізмів розширення інноваційних підходів у формуванні анімаційного потенціалу і актуалізує тему дослідження.

Провідне значення в структурі національної економіки більшості країн відіграє туризм, в якості найбільш популярної форми дозвілля. Пропонований туристичний продукт формується в результаті взаємодії фахівців різних напрямків, а саме: менеджерів готельного бізнесу, менеджерів ресторанного бізнесу, менеджерів туристичної організації.

Теоретико-методологічні питання туристичної освіти в Україні розглядаються в працях В.Андрущєка, В.Федорчка, Я. Антошкевича, А. Барчак, А. Козінської, В. Белецького та ін.

Враховуючи вищесказане вважаємо питання підготовки кваліфікованих кадрів у сфері туризму актуальним питанням, враховуючи, що туристична галузь є пріоритетною в структурі національної економіки України.

Згідно Закону України «Про туризм» туризм проголошується як один з пріоритетних напрямків розвитку економіки та культури та, відповідно, потребує умов для формування туристичної діяльності. Основними напрямами щодо практичної реалізації державної політики в туристичній галузі є наступні [1]: визначення і реалізації основних напрямів державної політики в галузі туризму, пріоритетних напрямків розвитку туризму; визначення порядку класифікації та оцінки туристичних ресурсів України, їх використання та охорони; спрямування бюджетних коштів на розробку і реалізацію програм розвитку туризму; визначення основ безпеки туризму; нормативного регулювання відносин у галузі туризму (туристичного, готельного, екскурсійного та інших видів обслуговування громадян); ліцензування в галузі туризму, стандартизації туристичних послуг, визначення кваліфікаційних вимог до посад фахівців туристичного супроводу (абзац сьомий частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1193-VII (1193-18) від 09.04.2014, № 124-VIII (124-19) від 15.01.2015); встановлення системи статистичного обліку і звітності в галузі туризму та курортно-рекреаційного комплексу; організації і здійснення державного контролю за дотриманням законодавства в галузі туризму; визначення пріоритетних

напрямів і координації наукових досліджень та підготовки кадрів у галузі туризму; участі в розробці та реалізації міжнародних програм з розвитку туризму.

Окрім того, згідно Проекту Закону України від 20.04.2018 р. № 8317 про внесення змін до Закону України «Про туризм» щодо удосконалення державної політики у сфері туризму пропонується оновлений перелік видів туризму, залежно від цілей подорожі, способу організації туру, категорій осіб, які здійснюють туристичні подорожі, їх вікової групи, джерел фінансування подорожі, способів пересування, чи інших ознак, а саме [2]:

- за метою подорожі: весільний; гастрономічний; гірський; діловий; екологічний (зелений); кінотуризм; культурно-пізнавальний; лікувально-оздоровчий; мисливський; науково-світній; підводний; пляжний; подієвий; пригодницький; релігійний; сентиментальний; сільський (агротуризм); спортивний; шопінг-туризм;

- за віковою групою та особливими потребами: дитячий; молодіжний; для осіб похилого віку; для малозабезпечених громадян; для осіб з інвалідністю (інклюзивний);

- за джерелами фінансування: комерційний; соціальний туризм;

- за організаційною формою: організований; самодіяльний; онлайн-туризм;

- за способом пересування: авіаційний; автомобільний; залізничний; річковий; круїзний; мотоциклетний; велосипедний; пішохідний; комбінований.

Вищевказаний перелік значно розширений, в порівнянні з пропонованим в діючій редакції Закону України «Про туризм», але, тим не менше, не є вичерпним.

Слід зазначити, що процеси реформування вищої освіти є складовою процесів оновлення освітньої системи, оптимальне функціонування якої забезпечує становлення знань в якості рушія суспільного добробуту та прогресу. В зв'язку з цим набувають розвитку трансформаційні процеси підготовки нових освітніх стандартів, оновлення та перегляду навчальних програм, змісту навчально-дидактичних матеріалів, підручників, форм і методів навчання. У цьому контексті перед вищими навчальними закладами постає відповідальне завдання – забезпечити високопрофесійну підготовку фахівців, здатних розв'язувати складні проблеми розбудови демократичної держави.

Враховуючи вищесказане, питання підготовки висококваліфікованих менеджерів з туризму є актуальним і на сьогоднішній день.

Підготовка фахівців в галузі туризму передбачає дві системи підготовки: система спеціалізованої професійної підготовки та система підготовки спеціалістів масових професій для суміжних галузей господарства. Згідно Національної рамки кваліфікацій підготовка фахівців в галузі туризму здійснюється на рівні професійної освіти (професійно-технічної) та вищої (бакалаврський, магістерський) рівні підготовки.

Вітчизняні реалії освітнього процесу під час підготовки менеджерів у галузі туризму показують, що теоретична підготовка кадрів в Україні проводиться належним чином, але рівень практичної підготовки залишається недостатньо ефективним, що, в свою чергу, формує проблему працевлаштування випускників після закінчення закладу освіти.

Отже, туристична освіта в Україні сформована на високому, зокрема щодо теоретичного навчання, рівні. Основними напрямками вдосконалення сучасної підготовки фахівців у галузі туризму має бути налагодження ефективної співпраці між закладами освіти та підприємствами туристичної галузі, задля підняття рівня практичної підготовки майбутніх фахівців, оскільки це дасть можливість забезпечити випускників роботою за фахом.

Література

1. Закон України «Про туризм» (із змінами і доповненнями, внесеними Законами України від 2 жовтня 2018 року №2581 – VIII).

2. Проект Закону України від 20.04.2018 р. №8317 Про внесення змін до Закону України «Про туризм» щодо вдосконалення державної політики у сфері туризму.